

sprknd

kerkmagazine Protestantse Gemeente

De 25e editie van *SPRKND*

TEKST: JOKE VEERMAN

25 NUMMERS GELEDEN WAS HOOFDREDACTEUR MARK DEN BOER OOK OP DEZE OPENINGSPAGINA AAN HET WOORD. EEN SPANNEND MOMENT WAS DAT! DE EERSTE EDITIE VAN KERKMAGAZINE SPRKND WAS TER KENNISMAKING IN DE BRIEVENBUSSEN VAN VELE LEZERS BELAND.

Mark dacht erover na wanneer het geslaagd zou kunnen worden genoemd, een lezenswaardig magazine voor iedereen die ingeschreven staat bij de Protestantse Gemeente Alblasterdam. ‘Goeie vraag’, zei hij toen – en ook nu. ‘Het is bijzonder dat we nu al ruim twee jaar zo’n mooi blad mogen maken. Nog steeds stemt het ons als redactie blij en dankbaar als er weer een nummer van het blad het dorp in gaat. We zijn blij met de kwaliteit die de vormgever en drukker leveren. En we zijn dankbaar voor de inzet van alle schrijvers, fotografen en alle ondersteuning om ons heen, zoals de vrijwilligers van de administratie en bezorging.’

Talenten

‘Als hoofdredacteur heb ik er plezier in hoe ik via SPRKND mijn talenten voor

de kerk kan inzetten. Leiding geven aan het redactieteam, contacten met de vormgever, het college van kerkrentmeesters en nu en dan zelf een artikel schrijven en een foto maken. Ik zou er best nog meer tijd in kunnen en willen steken, maar naast een jong gezin en een drukke baan is dat niet realistisch. We hebben een divers en professioneel redactieteam dat de lat steeds hoog legt. Maar we moeten niet vergeten dat we uiteindelijk allemaal wel gewoon vrijwilligers zijn.’

‘Toen we nog maar twee, drie nummers gemaakt hadden, kwamen veel kerkelijke activiteiten stil te liggen door de coronamaatregelen. Tja, waar zouden we nu over schrijven? Vanaf dat moment zijn we met thema’s gaan werken. Dat beviel goed. Zo hadden we een handvat bij het schrijven van artikelen. En de

lezers hadden een idee waarover het blad zou gaan. We zien uit naar reacties van lezers. Al op SPRKND nummer 1 stond een mailadres vermeld waar lezers opmerkingen kwijt kunnen. Een rubriek ‘Ingezonden’ hebben we niet, maar we horen altijd graag hoe de lezers het blad ervaren. We streven naar een goede balans tussen verhalen over mensen en wat meer verdiepende artikelen over maatschappelijke thema’s en wat de Bijbel ons daarover te zeggen heeft. Na een drukke werkdag zie ik er weleens tegenop: ’s avonds nog de deur uit voor een redactievergadering. Maar wat nog steeds hetzelfde is als bij de start van SPRKND: na een redactievergadering ga ik vol energie en enthousiasme weer naar huis!

‘We werken als redactie bewust wijk-overstijgend. Iemand uit een

FOTO: LEO FAASSE

andere wijkgemeente interviewen die je nog niet kent, werkt vaak beter. Door het werk zo te verdelen, leer je ook leden uit de andere wijkgemeenten kennen en waarderen, dat is erg fijn. Wat de inhoud van het blad betreft, hebben we een zeer diverse doelgroep. Meelevende kerkleden én de randker-

kelijken, van wat jonger tot oud en van verschillende wijkgemeenten. Als creatief en veelkleurig redactieteam houden we elkaar ook scherp zodat de lezers uit alle wijkgemeenten zich kunnen herkennen in het blad. Het zou mooi zijn als er elk nummer weer lezers zijn die zich door iets wat ze lezen of zien

aangesproken voelen. Dat ze inspiratie vinden in het blad, waarin de tekst gedragen wordt door mooie foto's, vaak van onze eigen fotografen.'

Volop werk

'Aan het eind van het eerste jaar is er door middel van een kleine enquête een lezersonderzoek gedaan. Daaruit kwam naar voren dat 90% van de ontvangers het blad leest en dat velen het waarderen. In het onderzoek is niet gevraagd naar de mate van betrokkenheid van de lezers bij de kerk, daar hebben we nu nog geen zicht op. We willen op een later moment nog een keer een uitgebreider lezersonderzoek doen. De bedoeling was om SPRKND in het dorp ook op diverse leestafels te leggen en zo mensen buiten de kerk te bereiken. Door corona heeft dat een hele tijd niet gekund. Maar daar gaan we meer werk van maken, nu 'alles' weer open gaat. Ook hopen we weer meer te kunnen gaan schrijven over wat er in de wijkgemeenten wordt georganiseerd. Zodat mensen geïnspireerd worden door wat er allemaal gaat gebeuren na zo'n lange tijd leven op een laag pitje. Er is volop werk te doen!'

MARK DEN BOER

(Dordrecht, 1984) woont in Kinderdijk, is getrouwd met Heleen en vader van Hidde (3 jaar) en Sierd (6 maanden). In het dagelijks leven is hij raadsadviseur bij de gemeente Dordrecht.

Hoe is het nu met... ?

TEKST: DIRK DE JONG

THEO EN CLAZIEN VAN DER SCHELLING STONDEN TWEE JAAR GELEDEN IN HET ALLEREERSTE NUMMER VAN SPRKND. WE BESPRAKEN TOEN, IN HUN WOONKAMER IN ALBLASSERDAM, DE VOORBEREIDINGEN OP HUN UITZENDING DOOR DE MAF. OP HET MOMENT DAT WE ELKAAR NU SPREKEN ZITTEN THEO EN CLAZIEN OP DE BANK IN HUN ONDERKOMEN IN PAPOEA. ONDANKS ACHT UUR TIJDSVERSCHIL EN MEER DAN 13.000 KM AFSTAND WERKT DE DIGITALE VERBINDING VIA TEAMS GOED. DAT IS OOK NIET ZO VERWONDERLIJK: THEO IS VERANTWOORDELIJK VOOR DE ICT DIENSTEN VAN DE MAF IN INDONESIË.

Binnen de MAF wordt wel eens de grap gemaakt dat MAF eigenlijk staat voor: Move Again Friend. Dit motto ging de afgelopen jaren zeker op voor Theo en Clazien. Verwachtingen moesten regelmatig worden bijgesteld. Eigenlijk zouden ze in april 2020 vertrekken naar Java, maar door corona en de geboorte van Jefta liep het anders. Ondanks twee quarantaineperiodes en allerlei onzekerheden konden ze begin 2021 toch naar Java afreizen. Op Java begon het voorbereidende jaar. Het was een drukke tijd, met

name voor Clazien: 'De eerste drie maanden van de taalschool waren heel pittig: ik moest 's morgens de taal leren en 's middags de straat op om contacten te leggen, terwijl de kinderen het niet lekker deden op de Engelstalige school. Je hebt soms gewoon heimwee en je kunt je roeping niet altijd meer in je gedachten halen.' Stille tijd met God was hard nodig om er weer bovenop te komen. Na een jaar was het tijd om naar Papoea te gaan; dat viel niet mee. Reisbewegingen waren beperkt en de coronavaccinatie was inmiddels verplicht. Dat bracht

de nodige zorgen en worsteling met zich mee. Na twee uitgestelde vluchten vanwege immigratiedocumenten was het dan uiteindelijk zo ver: Theo en Clazien landden 7 januari 2022 met hun drie kinderen Judith, Kaleb en Jefta op hun eindbestemming: Sentani, Papoea. Nou ja, eindbestemming... je weet het nooit met de MAF.

Papoea

Papoea is even wat anders dan Java geeft Theo aan: 'Op Java is het redelijk modern, maar hier in Papoea is het echt anders. Wegen worden gerepareerd met een beetje zand, maar dat is volgende week weer weggespoeld.' Op Papoea ervaren Theo en Clazien meer bemoedigingen dan op Java 'Twee weken geleden is er bijvoorbeeld voor het eerst een vertaling van de tweede brief aan de Korintiërs gebracht bij een stam in Papoea. Als je dan die vreugde en blijdschap van de bevolking ziet, en bedenkt dat je

FOTO'S: FAM. VAN DER SCHELLING

daar een schakeltje in mag zijn, dan is dat echt heel bijzonder'. In Papoea zijn namelijk veel verschillende stammen met een eigen taal. De Bijbel moet voor elk van deze stammen apart vertaald worden. De MAF zorgt ervoor dat de missionarissen en vertalers heen en weer worden gevlogen.

Verspreid over Indonesië zijn er honderden afgelegen vliegstrips. Deze plekken worden bevologen vanaf de negen bases van de MAF. Vanaf Sentani, waar Theo en Clazien gestationeerd zijn, vinden de meeste vluchten plaats en is de ICT-ondersteuning gevestigd. Voor Theo is het fijn om uiteindelijk op locatie mee te kunnen werken: 'Als ik uit mijn kantoor kijk, zie ik de MAF vliegtuigen 's morgens vertrekken. De piloten lopen ook bij mij binnen als er ICT- problemen zijn.' Aan de andere kant zijn er ook genoeg uitdagingen; 'We hebben te weinig mensen en apparatuur gaat sneller kapot door de zoute oceaanolucht. Ook zijn er vaak problemen

met het internet en de stroomvoorziening. We zoeken daarom creatieve oplossingen die ter plekke zo weinig mogelijk werk kosten. Zeker als er een medische evacuatie is moeten we daar zo snel mogelijk naar toe, daarom moet alles altijd werken.'

Bent u benieuwd hoe het Theo en Clazien vergaat en wilt u ze financieel ondersteunen? Kijk dan op de Facebook pagina / famvanderschelling of via www.maf.nl/schelling en abonneer je op hun nieuwsbrief.

Tijd met God

Op de vraag wat ze de afgelopen jaren geleerd hebben zijn Theo en Clazien helder: 'Zorg voor dagelijkse tijd met de Heere God. Het is zo makkelijk om druk te zijn met van alles wat er eigenlijk niet toe doet. God heeft ons gemaakt met een doel en voor de uitbreiding van Gods koninkrijk. Wij doen dat dan hier, maar we zijn geen speciale mensen ofzo, dat kan net zo goed in Alblasterdam of op de plek waar je je geroepen voelt. We kunnen alleen vrucht dragen als we tijd met God besteden. Net als Maria aan zijn voeten zitten en niet heel de tijd met de bezem door het huis lopen. Gewoon te zitten en luisteren wat Hij te zeggen heeft. Want Hij heeft beloofd dat als we bij Hem zijn, we dan ook vrucht dragen.'

Vasten in de *lijdenstijd*

TEKST: RIAN VOGEL

MISSCHIEN HEEFT U ER WEL EENS OVER NAGEDACHT, MAAR IS HET ER NOOIT VAN GEKOMEN: VASTEN IN DE LIJDENSTIJD.

In de reformatische traditie heet de periode voor Pasen de lijdensstijd. Tegenwoordig hoor je steeds meer spreken over de veertigdagentijd. Die benaming is altijd verbonden geweest met de vastentijd. De vroege kerk kende een vastentijd van veertig dagen voorafgaand aan Pasen. Ooit bepaalde paus Gregorius de Grote dat de vastentijd 46 dagen voor het paasfeest moest beginnen. De zondagen hoefde je niet te vasten, want dat waren feestdagen, dus bleven er 40 dagen over. In de Bijbel vinden we dit zo niet terug, hoewel het getal 40 wel Bijbelse papieren heeft. Je kunt denken aan de woestijnreis van de Israëlieten die 40 jaar duur-

de, aan de periode van 40 dagen en nachten die Jezus in de woestijn doorbracht en waarin Hij vastte.

Reformatie

De rooms-katholieke kerk viert de veertigdagentijd nog steeds als vastentijd. Na carnaval breekt een tijd van boete en berouw aan. De reformatie brak met het vasten in de periode voor Pasen en er kwamen zeven lijdensweken voor in de plaats. Het getal zeven vinden we natuurlijk volop terug in de Bijbel, het is het getal van de volheid. Nergens vinden we echter een aanwijzing in de Bijbel dat we die weken voor Pasen stil moeten staan bij het lijden en sterven van

Christus, hoewel dit natuurlijk wel waardevol is. Calvijn en Luther breken met de gewoonte om in die periode te vasten. De voornaamste reden daarvoor is: het leidt tot imitatie (nadoen) van het lijden van Christus. Het lijkt alsof wij mensen iets zouden kunnen toevoegen aan wat Jezus voor ons heeft gedaan.

In de lijdensweken moet het evangelie van de lijdende Christus worden verkondigd, stelden de reformatoren. Niet wat wij doen, maar wat Hij deed, staat centraal. Calvijn huldigde dit standpunt, maar was absoluut niet tegen vasten op zich. Nog steeds is er bij sommigen de angst dat de aandacht voor vasten in de lijdensstijd een verschuiving betekent van de verdienste van Christus naar wat wij doen.

Toch vasten?

Is daarmee alles gezegd en is vasten sowieso, maar zeker in de veertigdagentijd/lijdensweken, niet gewenst? Heeft het zoeken van God, het overtuigd worden van schuld en zonden, het schuilen in de wonden van Christus geen ritueel nodig in deze jachtige tijd? Hebben we genoeg concentratie om met name in deze weken het lijden en sterven van Christus ons gelovig toe te eigenen? Zo bezien valt er iets voor te zeggen om tijdens de lijdensweken te vasten. Het gaat daarbij niet om iets te verdienen maar om concentratie op gebed, het horen van de verkondiging van het Woord, de verwachting van de Heilige Geest. Het kan volgens mij geen kwaad dat protestanten in deze periode een gebruik overnemen dat uit de rooms-katholieke traditie stamt.

Vasten voedt verlangen

Ben je eenmaal zover dat je erkent dat je behoefte hebt aan een bepaalde vorm van vasten, dan volgt de vraag naar het hoe. Wil ik mezelf onthouden van eten of van social media of van...? Vul zelf maar in. Zelf twijfel ik elk jaar weer of ik wel of niet zal vasten. Ik was heel benieuwd hoe mensen in mijn omgeving vorm geven aan de lijdenstijd. Vasten ze en waarom doen ze dat? Waar nemen ze afstand van in die weken voor Pasen? Geen of min-

der vlees eten, geen alcohol, geen chocolade of andere luxeproducten, huishoudgeld halveren en de helft doneren aan een goed doel. Kortom: versoberen van je eetpatroon. Andere mensen kiezen voor drastische beperking van hun schermtijd. Iemand schreef me: 'Gewoontes als het drinken van een glas wijn kunnen normaal/belangrijk worden. Het geeft vrijheid om zonder te kunnen. Als ik in deze periode trek heb in een glas wijn, denk ik aan Jezus die zei niet meer van de vrucht van de wijnstok te zullen drinken tot Hij die nieuw zou drinken in het koninkrijk van God. Dat voedt mijn verlangen naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Als ik niet alles in

huis heb, zet dat me stil bij het feit dat een mens niet alleen bij brood zal leven, maar bij het Woord van God. Vasten in de veertigdagentijd is een bemoediging en uitdaging. Geloven is ook discipline en je oefent jezelf door te vasten. Vasten in de weken voor Pasen heeft een langer effect op je leven dan alleen in die periode.'

Ik denk dat we in deze tijd van haast en drukte, van overvloed en het snel bevredigen van onze behoeftes er goed aan doen om te vasten. Niet om daarmee bij God in een goed blaadje te komen, maar om 'Zijn lijden recht te betrachten' en met meer verwachting toe te leven naar Pasen.

Dankbaarheid

Er is reden tot dankbaarheid dat we weer met z'n allen naar de kerk mogen gaan. Nu de maatregelen versoepeld zijn, kunnen we weer als gehele gemeente opgaan naar Gods huis. Wat een voorrecht! Laten we de weg naar de kerk ook weer allen mogen gaan. Wat een zegen is het om elkaar, maar bovenal God te mogen ontmoeten.

Overlijden

Op 30 januari 2022 kwam er na 95 jaar een einde aan het aardse leven van **Teuna Klazina Mudde-Scheurwater**. Een lang leven, waarvan de Bijbel toch leert dat het een handbreed is. Want na dat leven wacht een eeuwigheid. Mevr. Mudde was zich daar van bewust. En de vraag of het dan goed zou zijn hield haar bezig. In de rouwdienst stonden we stil bij de tekst die ook op de rouwkaart geschreven stond: *De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid (Psalm 121:8)*. Daarin ligt het antwoord op die vraag besloten: zal het goed zijn? Menselijke zorg heeft grenzen. Die van de Heere niet. Hij zorgt tot in eeuwigheid! Voor ieder die in dit leven leert

geloven in de Heere Jezus. Omdat Zijn offer het mogelijk maakt dat onheilige mensen kunnen verschijnen voor een heilige God! We wensen de kinderen, kleinen en achterkleinkinderen en ook de andere familie de zorg van die bewarende God toe.

Prop. D.A. Burggraaf

Huwelijksjubilea

4 maart 1982 gaven **Adrianus Legendijk** en **Cornelia Pieter-nella Boon** elkaar het jawoord en waren daarmee een echtpaar. Van ds. Veldhuizen kregen ze woorden uit Spreuken 30 mee waar naar voren komt hoe belangrijk het is om eerlijk te zijn en tevreden te zijn met dat wat God geeft. Nu, Adrie en Cora zijn zo hun weg door het leven gegaan. 40 jaar lang heeft de Heere voor hen gezorgd en zijn ze voor elkaar bewaard gebleven. Dat is reden tot grote dankbaarheid. Ze hebben hun plaats binnen de gemeente ingenomen en zijn velen tot zegen geweest. Ook voor hun nageslacht mogen ze veel betekenen. Al met al mag er dankbaarheid zijn voor Gods trouw en genade die ze onverdiend mochten ervaren en ontvangen. Zo mogen ze hun weg vervolgen en in stille

verwondering leven van wat God geeft. Dan mag er ook uitzicht zijn op het avondmaal van de Bruiloft van het Lam.

7 maart mag het 25 jaar geleden zijn dat **Johan en Andrea Goedhart-Jonker** met elkaar trouwden. Zij kregen van ds. Schuurman woorden uit Psalm 33 mee waar gezegd wordt van de Heere dat Hij een hulp en een schild voor ons wil zijn. Nu, dat heeft hij ook aan Johan en Andrea bewezen. Hij heeft hen geholpen al die jaren, maar is ook een schild voor hen geweest, hen beveiligd in allerlei gevaren zodat dit jubileum gevierd mag worden. Nu is dat voor dit leven, maar God wil vooral een hulp en schild zijn als het gaat om het eeuwige leven. Belangrijk om God zo ook te kennen. In de loop van hun huwelijk zijn er ook kinderen geboren. Ook die worden groter. Wat een zegen om kinderen voor te gaan in een leven waarin de Heere ook voor hen een hulp en schild wil zijn. Zo mag de generaties door de Naam van de Heere worden groot gemaakt.

31 maart mag het voor **Herman en Stijn Tuijtel-de Jong** 45 jaar geleden zijn dat ze met elkaar in het huwelijk traden. Wat gaat de

tijd snel! Voor mijn gevoel is het nog maar kort geleden dat ik bij hen op bezoek was toen ze 40 jaar getrouwd waren. Maar wat is er in die 5 jaar alweer veel gebeurd. Na dat bezoek voor hun jubileum heb ik ook nog een ander bezoek moeten brengen. Dat was vanwege het overlijden van hun zoon. Op jonge leeftijd ontviel hij hen. Wat een gemis. Juist bij zo'n mijlpaal wordt dat extra ervaren. Wat belangrijk om dan te weten van de troost die God wil geven. Mensen kunnen die niet geven, maar de Heere wel. Laat zo de weg ver-

volgd mogen worden. Wij weten niet wat de toekomst zal brengen, maar wel dat de hand van de Heere ons wil geleiden. Wie zich door deze hand laat leiden mag weten van een God die Vaderlijk ons wil verzorgen.

Tenslotte

We zien dat de dagen weer langer worden en dat de natuur ontluikt. Zo wil God leven en licht schenken waar duisternis en dood is. Verwacht het van Hem. Met een groet in verbondenheid, Ds. R. W. van Mourik.

Op 27 februari begonnen we de dienst met het lied 'Dank, dank nu allen God', als uiting van vreugde nu we weer onbelemmerd samen kunnen komen, en van ons vertrouwen op God, die altijd dezelfde blijft:

'...Die uit genade ons behoudt te allen tijd, is hier en overal, een helper die bevrijdt.'

Waarom doen we het zo als we het doen? De groet

Na het votum klinkt de groet. Het is in het gewone leven fijn wanneer je gegroet wordt, wanneer iemand 'goede morgen' tegen je zegt. Tegelijk weten we dat zo'n goedbedoelde kreet niet meer is dan een wens.

Bij de groet in de kerk is dat anders. Het is niet de voorganger die je groet, maar de Heere zelf, Hij groet ons via de voorganger. Die steekt zijn hand(en) op. Een gebaar waar je overigens naar mag kijken. Evenals bij de zegen aan het einde van de dienst. Veel mensen houden dan eerbiedig hun ogen dicht. Ik snap dat. Toch zou ik willen bepleiten: Kijk naar de handen van de voorganger. Je wordt gegroet, je ontvangt de zegen.

De drie-enige God groet ons. Aan het begin van de dienst schenkt Hij ons wat we nodig hebben. Genade en vrede.

De formulering van de groet wisselt soms per voorganger. Vaak wordt gekozen voor een van de groeten die aan het begin van de brieven van Paulus staan, bijvoorbeeld 1 Korinthe 1:3 of Titus 1:4.

Zelf kies ik altijd voor de woorden uit Openbaring 1:4 en 5: 'Genade is er voor u en vrede van Hem die was, die is en die komt [God de Vader], van de zeven geesten die voor Zijn troon zijn [de volheid (getal 7) van de Heilige Geest] en van Jezus Christus, die de getrouwe Getuige is, de eerstgeborene uit de doden en de overste van de koningen der aarde.' Bijzonder inhoudsvolle woorden. Om te koesteren...

Begrijpt u het, wat ik ooit van iemand hoorde die zei: 'Ook als de preek een keer tegenvalt en het zingen me niet raakt, geniet ik altijd van de woorden van de groet en de zegen. Alleen daarvoor al wil ik geen kerkdienst overslaan'...?

Onze diensten bevatten rituelen. Wanneer je ze bekijkt, blijken het juwelen. Wanneer je naar de kerk gaat, kom je nooit met lege handen terug. Genade en vrede van God krijg je mee. Zowel aan begin als aan het einde van de dienst.

Diensten

Dankbaar en blij zijn we dat we zonder beperkingen weer samen mogen komen. Ben je erbij? Vergeet je de biddag niet?

Lijdenstijd

Mooi om samen de 7 lijdenszondagen mee te maken. We volgen Jezus op Zijn weg naar Golgotha. Zelf vind ik dit altijd weer een mooie periode. Je raakt geboeid door wat Jezus deed en leed. Hij voor mij.

Tot slot

Voor jullie allen een hartelijke groet, graag tot ziens, heeft u me nodig, geef dat gerust aan.

Michel van Heijningen

Overlijden mw. Smidt

Op de leeftijd van 93 jaar overleed op 22 januari mevrouw **Maria Cornelia Smidt Polak**. Zij woonde lange tijd aan de Maasstraat met zicht op de kerk. Vrijdag 28 januari werd zij begraven op de begraafplaats Oude Toren. Vooraf luisterden we naar woorden uit Psalm 139 over God die ons kent. Mevrouw Smidt leefde trouw mee met onze gemeente. Hoewel ze nooit de stap zette haar geloof te belijden, gaf ze tijdens een pastoraal gesprek met haar ouderling aan dat Jezus haar Verlosser was. De kern van het geloof. We wensen de nabestaanden Gods troost en kracht toe.

Huwelijksjubilea

Twee echtparen in onze gemeente

gedenken en vieren in de komende weken hun huwelijksjubileum. Op 5 maart hopen **Arie en Hennie Deelen-Klop** 40 jaar getrouwd te zijn. Op 16 maart hopen **Dick en Cockie van Driel-Broekhuizen** 55 jaar getrouwd te zijn. Wij feliciteren beide bruidsparen van harte en wensen hen, samen met kinderen en kleinkinderen een mooie dag en Gods liefde en nabijheid voor de toekomst.

*Groot is uw trouw, o Heer,
groot is uw trouw, o Heer,
iedere morgen aan ons
weer betoond.
Al wat wij nodig hadden,
hebt Gij gegeven.*

*Groot is uw trouw, o Heer,
aan ons betoond.*

Opwekking 2022

Het is weer zo ver: de Pinksterconferentie van Opwekking! Ook dit jaar hopen we met een flinke groep kids/jongeren/volwassenen vanuit de Ichthuskerk naar deze toffe conferentie toe te gaan.

Vindt je het leuk om mee te gaan? Geef je op met je vrienden/vriendinnen! We hebben al 15 aanmeldingen.

Het weekend is van 3 t/m 6 juni.

Geef je op via:

www.pinksterconferentie.nl/aanmelden/kamperen/

Stuur na het aanmelden je regis-

tratienummer nummer door naar:
06 41 27 98 36.

Tot dan!!

Wildcamp La Roche

Een nieuwe uitdaging voor alle mannen! Op 1, 2 en 3 april 2022 willen we een weekend gaan wildkamperen in de Belgische Ardennen. Alle mannen boven de 18 jaar zijn hiervoor van harte uitgenodigd. In dit weekend zullen we o.a. mooie routes wandelen, een Bijbelstudie/moment doen, luisteren naar een spreker en natuurlijk de primitieve levensstijl ervaren. Lijkt dit je wel wat? Geef je op via: wildcampmannen@hotmail.com.

Afscheid ds. Hans van Walsum

Op 6 februari nam **ds. Hans van Walsum** in de kerkdienst afscheid van wijkgemeente De Brug in verband met zijn vertrek naar de Protestantse Gemeente Poortugaal. Een groot deel van het week-einde van 4 en 5 februari stond in het teken van dit afscheid. Er was voor zijn woning een aubade op vrijdagavond en er was een live opgenomen en uitgezonden gesprek over missionair kerk-zijn vanuit een huiskameropstelling in de Ontmoetingskerk – nog te zien via YouTube. Hans reed daar achterop een tandem heen, onderweg bijgelicht door gemeenteleden met feestlichtjes. Op zaterdag was er koffie met ouderen, knutselen met kinderen, lunchen met een jongvolwassenenkring en een afsluitend middaggebed met de kerkenraad. Tal van goede herinneringen werden verwoord en de mooie afscheidsdienst was vol waardering en dankbaarheid. Alle lof voor de commissie die dit alles heeft georganiseerd!

Kerk zijn na corona

Op het moment van verschijnen van dit blad zijn de maatregelen

rondom corona grotendeels opgeheven. Voor velen voelt dat alsof het gewone leven weer geleefd kan worden. Iets als het ontwaken na een winterslaap. Lockfree! Ook voor de kerk kan het zo aanvoelen: het mag weer, het kan weer. Je bleef wellicht meer thuis en keek naar de digitale diensten - of op zeker moment misschien minder vaak of helemaal niet meer. Je ontving minder bezoek, ging er zelf minder op uit. Contacten verwaterden. En ongemerkt kon je geloof op een lager of ander pitje komen te staan; geloven en kerk-zijn verloren iets van hun waarde en betekenis.

We hopen dat die 'kerkelijke draad' weer opgepakt kan worden: niet helemaal hetzelfde zoals het voor corona was: een aantal dingen zal blijvend veranderen. We willen in de komende maand ontmoetingen creëren om elkaar weer te zien, te spreken, tegen te komen. Op creatieve manier wordt hieraan verder invulling aangegeven. Meer hierover in de nieuwsbrief! We denken onder andere aan een inspirerend, informatief praatje van mensen die in de kerk ergens bij betrokken zijn. Hierover kunnen we met el-

kaar wat doorpraten, uitwisselen. Gewoon omdat het fijn is elkaar weer te kunnen zien en spreken.

Beloofd land in zicht

In deze periode staan we in de kerkdiensten stil bij het overkoepelend thema: 'Beloofd land in zicht'. We krijgen zicht op de contouren van het goede leven dat God met zijn wereld en mensen voor heeft: het Koninkrijk van God. In de maand maart (40-dagentijd) zal er een korte vesper zijn op de woensdagavonden, met uitzondering van de avond van de biddagviering. Deze periode kan helpen om de grote waarde van het geloof en de christelijke kerk te (her-)ontdekken.

Doopdienst

Op 3 april zal er een doopdienst worden gehouden, ditmaal in het gebouw Havenkerk. Je kunt je opgeven daarvoor bij ds. Carol van Wieren of bij de doopcommissie, bestaande uit Madelon Jonas en Corine Platerink. Via de nieuwsbrief volgen de links en contactgegevens.

Pastorale berichten Huwelijksjubilea

Op 22 februari waren **de heer en mevrouw Van Loon - Knoop**

60 jaar getrouwd en op 28 maart hopen **de heer en mevrouw Van Erk - Kok** 65 jaar getrouwd te zijn. Beide echtparen van harte gefeliciteerd en Gods zegen en liefde toegewenst op jullie weg! Met een hartelijke groet, ds. Carol van Wieren.

In Memoriam Corrie Middelkoop – Boelhouters 22 sept. 1935 – 21 jan. 2022.

Corrie heeft een bewogen leven gehad. Nog niet zo lang getrouwd met haar man Adrie, werd ze al jong weduwe en kort daarna was er ook verdriet om het verlies van

haar ongeboren kindje. Een moeilijke tijd. Toch bleef ze door alles heen moedig, sterk en hebben o.a. de woorden van psalm 23 Corrie geholpen om verder te gaan op haar levensweg.

Door een dal van diepe duisternis gaan, maar toch niet bang

zijn, want U, Heer bent bij mij en dat geeft mij troost en moed. Geloof en gebed zijn altijd belangrijk geweest in haar leven. Heel lang woonde ze op de Pijlstoep, waar ze in haar buurt ook zorgde voor anderen, zoals ze vroeger in de psychiatrie steeds had gezorgd voor kwetsbare mensen. Later

ging ze wonen in het Anker, op het Wilgenplein en de laatste tijd was De Alblashof haar woonplek. Corrie was daar op haar plek en de verzorgers daar hebben haar veel liefde en plezier gegeven. Andersom hebben zij ook van Corrie genoten om haar humor en rake opmerkingen.

In de late avond van 21 januari is Corrie gestorven, naar haar Huis gegaan. Het Huis met de vele woningen... Geborgen in Liefde en Licht bij de Heer, haar Herder. De afscheidsdienst, waarin haar lievelingsliederen werden gezongen, was op 27 januari jl. Dat mag haar zussen, nicht Judith, familie en bekenden tot troost zijn, nu en in de toekomstige tijd !

Janny van Bockel

Alles komt goed?!

Onder dit motto geeft het blad Petrus van de Protestantse Kerk Nederland een Veertigdagenkalender uit. Mensen zeggen het nogal eens tegen elkaar 'Komt allemaal goed hoor!' Soms wel érg makkelijk, want we weten dat de realiteit weerbarstiger is. Het is niet altijd makkelijk te geloven in een hoopvolle toekomst. Zeker niet in een geteisterd land als Libanon, het land dat centraal staat in de 40dagenticampagne van Kerk in Actie. Tegelijk zijn het woorden van hoop: God belooft ons een nieuwe wereld zonder pijn en verdriet, een toekomst die van Hem is. Hij vraagt ons daar nu al iets van te laten zien. Door er voor elkaar te zijn, geven we de hoop van Pasen door. In het

geloof dat alles goed komt. Ook al is de Veertigdagenticampagne begonnen als u dit leest, er is volop tijd om mee te doen. Abonneren op de wekelijkse Petrus-nieuwsbrief kan via petrus-protestantsekerk.nl/nieuwsbrief. Aanvragen van de kalender kan door te bellen met 030-8801880 of te mailen naar info@protestantsekerk.nl.

*De toekomst van de Heer is daar
en voor zijn voeten uit
gaan vrede en gerechtigheid
als bruidegom en bruid*

*De trouw zal bloeien als een roos
en zie, gerechtigheid
zal uit de hemel moeiteloos
neerdalen in de tijd.*

Lied 767: 1 en 2

De F van FARIZEEËR

TEKST: ANDRÉ GROENENDIJK

De Farizeeën hebben te kampen met een slecht imago onder christenen. Dat is niet verwonderlijk, want Jezus bewaart zijn felste retoriek voor deze groep – maar waarom eigenlijk? Eén van de mogelijke antwoorden is dat ze bezig zijn met een onhaalbaar project: het voldoen aan de eisen van de Joodse wet. Dat kan echter niet de kern van het probleem zijn, want Paulus – een voormalig Farizeeër – schrijft (na zijn bekering!) dat hij ‘onberispelijk’ was wat betreft ‘de rechtvaardigheid die uit de wet is’ (Filip. 3:6). In de ogen van Paulus was het dus wel degelijk mogelijk om strikt volgens de richtlijnen van de Joodse wet te leven.

Het diepste probleem van de Farizeeën ligt niet in hun (oprechte) verlangen om naar de wil van God te leven, maar in het beeld dat zij van God hebben. Ze zijn er – terecht – van overtuigd dat God heilig is, maar vervolgens trekken ze de verkeerde conclusie dat hij daarom het onheilige niet kan verdragen. Jezus keert dit volledig om: God is inderdaad heilig, maar zó heilig dat de onheiligheid van de mens hem niet kan deren. Hij kan een melaatse aanraken en niet besmet raken, maar genezen. Hij kan zelfs de dood ingaan (in onze ogen de meest Godverlaten plek) en die transfor-

meren tot een weg naar het ware leven, het goddelijke leven.

Een gevolg van het Godsbeeld van de Farizeeën is het uitsluiten van mensen die God – in hun ogen – niet kan uitstaan: de tollenaar, de prostituee, de ‘zondaar.’ Zij vallen inderdaad vaak buiten de gemeenschap van mensen, maar niet – zo toont Jezus – buiten de gemeenschap van Gods alomvattende liefde, die reikt tot in de diepste diepten van de menselijke duisternis. Een vraag voor de veertigdagentijd: hoeveel ‘Farizeeër’ zit er in ons? Waar liggen de grenzen van onze liefde?

Berichten

ALGEMEEN

Inzamelactie Kerk in Actie gaat door

Het inzamelen van kaarten, postzegels, mobiele telefoons, cartridges, munten enz. heeft in 2021 het mooie bedrag van 20.382,30 euro opgebracht. Ondanks corona ruim 2.000 euro meer dan in 2020. Geweldig bedankt allemaal, zo fijn! We kunnen weer veel mensen in nood helpen met dit bedrag. Afgelopen januari hebben mijn man en ik weer een tjokvolle auto weggebracht. De garage en mijn kamer zijn weer leeg, en kunnen weer gevuld worden. Daar heb ik uw hulp bij nodig, helpt u alstublieft weer mee?

Voor nieuwkomers onder ons: We verzamelen ansichtkaarten (alle soorten met en zonder postzegel), geboortekaartjes, dubbele kaarten van Anton Piek, Anne Geddes, enz. (bij twijfel gewoon inleveren, weggoien kan altijd nog, ik zoek het wel uit), sigarenbandjes, papier- en muntgeld, allerhande postzegels (postzegels a.u.b. ruim uitknippen, mist er een tandje dat betekent oud

papier), albums, schriften of insteekalbums zijn ook heel welkom. Inktpatronen (cartridges) en oude mobieltjes.

Nogmaals heel hartelijk dank namens de mensen die uw hulp, op eenvoudige manier, heel hard nodig hebben. In de Havenkerk staat een box waar u alles in kunt doen. U mag het ook bij mij thuis brengen. Welkom bij Jenny van Weijen, Adriaan van Ostadelaan 5, tel: 078-6913338, emailadres: jenw@kpnmail.nl. Hartelijk dank.

Jenny van Weijen

Vrijwilligerswerk coram Deo

Het grootste deel van het werk in de Herberg wordt gedaan door vrijwilligers. Meer dan 200 mensen uit het hele land komen regelmatig naar Oosterbeek om hun geloof handen en voeten te geven. Zij zorgen voor een schoon en opgeruimd huis, smakelijke maaltijden, en een mooie tuin. Ze nemen de telefoon

op en bieden een luisterend oor.

Op dit moment zijn er de volgende vacatures:

- Stafvervangers voor de (donderdag)avond, eens per veertien dagen
- Gastvrouw voor de maandag of vrijdag, eens per veertien dagen
- Keukenvrijwilliger voor de dinsdag, eens per veertien dagen
- Algemeen vrijwilliger voor overdag
- Vakantiewerkers (vanaf 15 jaar) in juli en augustus – twee weken
- Diaconaal werkers (vanaf 17 jaar) – 5 of 10 maanden

Vrijwilligerswerk in de Herberg betekent deel uit gaan maken van de Herberggemeenschap. Samen met anderen zorg je ervoor dat gasten tot rust kunnen komen en nieuwe krachten op kunnen doen. Je kunt talenten die je hebt gekregen inzetten en verder ontwikkelen. En al doe je het er misschien niet voor, het is heel dankbaar werk.

Bekijk onze website:

www.pdcdeherberg.nl,

bel 026 - 3342225 of mail:

vrijwilligerswerk@pdcdeherberg.nl, voor meer informatie.

“We kunnen weer veel mensen in nood helpen met dit bedrag.”

Langs de Via Dolorosa

TEKST: ANTJE KIEVIET

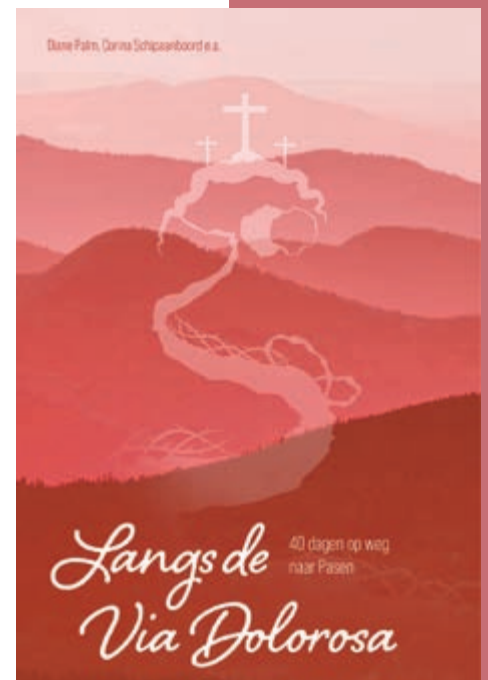
Dn boekje voelt soepel en stevig aan en dat geldt eigenlijk ook voor de inhoud. Je wordt in 40 hoofdstukjes meegenomen door Johannes 12 – 20 in het lijden en sterven van Jezus. De dagstukjes hebben een vaste opbouw: intro-stukje, gedachte om stil te worden, een leesvraag, een doordenking, toepassing, ruimte voor gebed, afgesloten door een lied of gedicht.

In de leesvraag krijg je een richting mee voor het lezen: specifieke aandachtspunten, een vraag of een verwijzing naar een ander Bijbelgedeelte. De doordenkingen zelf zijn goed doordacht: ze lezen makkelijk, maar gaan grondig door de tekst heen, halen veel meer naar boven dan een eerste oppervlakkige lezing van het Bijbelgedeelte zou doen. Hoewel de schrijvers van alles aanreiken uit de tekst, roepen ze ook in de overdenking steeds weer op om op dingen reflecteren. Dat helpt om meer actief naar de tekst te luisteren en het niet alleen 'over

je heen te laten komen'. De liederen die aan het einde van elk stukje worden genoemd zijn heel gevarieerd – zowel Augustinus als Kees Kraaijenoord komen langs. De zorgvuldigheid van de keuzes kenmerkt dit boekje.

Het boekje is geschreven door vrouwen, met vrouwen als lezersdoelgroep, maar wat mij betreft is dit boekje breder inzetbaar, bijvoorbeeld om als echtpaar of als gezin (met iets oudere kinderen) aan tafel te lezen. Als je nog geen specifieke plannen hebt voor de veertigdagentijd, is dit een mooi begin: met aandacht Bijbellez.

Langs de Via Dolorosa;
40 dagen op weg
naar Pasen.
Dianne Palm, Corina
Schipaanboord e.a.
Heerenveen, 2e druk 2021
€15,99

Contactgegevens

PGA EN WIJKGEMEENTEN

Protestantse Gemeente
Alblasserdam

Colofon

Kerkmagazine SPRKND is een uitgave van de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Alblasserdam en verschijnt 11 keer per jaar.

Oplage: 2.175

Vormgeving en druk Verloop drukkerij - Alblasserdam

Coverfoto Shutterstock

Redactie Mark den Boer (hoofd- en eindredactie), Rian Vogel, Dirk de Jong, Judith Versluis, Joke Veerman, Antje Kieviet, Martin de Jong (tekstcorrectie), André Groenendijk.

Emailadres redactie

redactie@pknalblasserdam.nl

Bezorging Het magazine wordt bezorgd op het huisadres van alle leden van de Protestantse Gemeente Alblasserdam.

Administratie bezorging

info@pknalblasserdam.nl

t 078-6917853

Rekeningnummer

NL45 RABO 0373 7148 31 t.n.v.
CvK Protestantse Gemeente
Alblasserdam inz. SPRKND

PGA

Algemene Kerkenraad

voorzitter: Kees Brinkman,

t 06-3489 6787;

e cbrinkman@solcon.nl

scriba: Lenie van der Heide,

t 06-5188 9133;

e ak@kerkenpad.nl

College van kerkrentmeesters

voorzitter: Sjoerd Veerman

t 06-2397 4997

e svj@xs4all.nl

secretaris: Peter van Buren

t 06-3731 8566

e secretariaat.cvka@gmail.com

Wijkgemeenten

Grote Kerk

Bezoekadres: Cortgene 8,

2951 ED Alblasserdam

predikant: ds. R.W. van Mourik,

Cortgene 6, 2951 ED Alblasserdam,

t 078-6454379

e predikant.wijk1@kerkenpad.nl

scriba: Paulus-Jan Kieviet,

Polderstraat 112, 2952 AN Alblasserdam,

t 078-6912500,

e scriba.wijk1@kerkenpad.nl

De Damsteen, fam. den Hoed,

t 06-36031394,

e verenigingsgebouw@kerkenpad.nl

Ichthuskerk

Bezoekadres: Scheldeplein 2,

2953 EV Alblasserdam,

t 078-6915705

predikant: ds. M. van Heijningen

Mesdaglaan 33,

2951 PH Alblasserdam

t 078-7854666

e m.vanheijningen@filternet.nl

scriba: Altwin de Kruijf

Oosteinde 42, 2969 AT Oud Alblas

College van diakenen

voorzitter: Matthijs van den Berg,

t 0651766252,

e mtjvdberg@gmail.com

Secretaris: Ria van den Bogaard

t 0624531119

e diaconie@kerkenpad.nl

Bijdragenadministratie

Kees Visser

t 078-785 3862 of 06-13655308

e bijdragenadm.pga@gmail.com

Ledenadministratie

Chris Baas

t 078-6915470 of 06-36559460

e ledenadmin.hg@gmail.com

t 06-42544468,

e scriba.wijk2@kerkenpad.nl

De Brug

Bezoekadressen: Havenkerk

Ieplaan 9,

2951 CB Alblasserdam

t 078-6912960

Ontmoetingskerk

Blokweerweg 75,

2954 PC Alblasserdam

t 078-6919417

predikanten: ds. J. van Walsum

Van Lennepstraat 23,

2951 TK Alblasserdam

t 06-22912489 / 078-6452130

e jvanwalsum@planet.nl

ds. B.C. van Wieren

Zeelt 64,

2954 BJ Alblasserdam

t 078-6473783

e wiere322@planet.nl

(bereikbaar dinsdag t/m vrijdag)

Scriba: Hennie van Tienhoven

Kraanbaan 128,

2951 JG Alblasserdam

t 078-8880526

e scriba@ontmoetingskerkalblasserdam.nl

Welkom in onze kerkdiensten

Zondag 6 maart

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik,
bevestiging ambtsdrager
18.00 uur ds. B.J.W. Ouwehand, Andel

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen
18.00 uur ds. A.D.J. Wessels,
Woudenberg

De Brug,

09.30 uur mw. ds. N. Rijnveld-Schep,
Lopik Ontmoetingskerk

Woensdag 9 maart- Biddag

Grote Kerk

15.00 uur prop. D.A. Burggraaf, Arkel
19.30 uur ds. R.W. van Mourik

Ichthuskerk

15.00 uur kinderbiddagdienst
19.30 uur ds. M. van Heijningen

De Brug

19.30 uur ds. B. C. van Wieren
Havenkerk

Zondag 13 maart

Grote Kerk

09.30 uur ds. A. van Vuuren,
Capelle a/d IJssel
18.00 uur ds. R. W. van Mourik,

Ichthuskerk

09.30 uur

ds. T.de Ridder,
legerpredikant Oirschot

17.00 uur

ds. P.L. de Jong, Delfshaven,
themadienst

De Brug

09.30 uur ds. B.C. van Wieren
Ontmoetingskerk
17.00 uur Stilteviering
Elthetokerk

Zondag 20 maart

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik
18.00 uur ds. P.D. Teeuw, Sliedrecht

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen
18.00 uur ds. M. van Heijningen

De Brug

09.30 uur mw. ds. A.J.T. Bouwman,
Papendrecht Havenkerk
16.00 uur ds. B.C. van Wieren,
Kliederkerk
Havenkerk

Zondag 27 maart

Grote Kerk

09.30 uur ds. W.C. Meeuwse,
Sliedrecht
18.00 uur ds. R.W. van Mourik

Ichthuskerk

09.30 uur ds. E. van Wijk, Sprang
Capelle
18.00 uur ds. M. van Heijningen

De Brug

09.30 uur ds. C. Romkes, Barendrecht
Ontmoetingskerk

Zondag 3 april

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik
18.00 uur prop. D. A. Burggraaf, Arkel

Ichthuskerk

09.30 uur ds. Z. de Graaf, Katwijk
18.00 uur ds. M. van Heijningen

De Brug

09.30 uur ds. B.C. van Wieren,
doopdienst Havenkerk

In quarantaine

LATEN WIJ ETEN EN DRINKEN
WANT MORGEN STERVEN WIJ. (1 KOR. 15:32)

TEKST: JACOB VERWEIJ

Omstreeks 1400 werden schepen uit verre oorden bij terugkomst in de haven van Venetië veertig dagen –“quarante giorni”- in isolatie gehouden om verspreiding van besmettelijke ziekten zoals de pest te voorkomen. De duur van de isolatie was ingegeven door de duur van de vastenperiode, ofwel de veertigdagentijd.

In de Bijbel is veertig een belangrijk getal. Jezus was bijvoorbeeld veertig dagen in de woestijn om te vasten en te bidden. Mozes had wat langer nodig, we lezen we dat hij -na veertig jaar aan het hof van de farao vertoefd te hebben- eerst in een soort van quarantaine moest: veertig jaar op de schapen van zijn schoonvader passen. Pas daarna was hij voldoende voorbereid om met het volk Israël veertig jaar door de woestijn te trekken voordat zij in het beloofde land aankwamen. Het gaat kennelijk om voorbereiding en overgang. Voor de één is een wat langere periode nodig dan voor de ander.

Tegenwoordig zijn er in Nederland niet veel mensen meer die de betekenis van de veertigdagentijd kennen. Quarantaine ervaren we door corona echter allemaal. Soms in letterlijk zin, soms figuurlijk als permanente periode van beperkingen, maar meestal niet in het licht van die Bijbelse betekenis. We vragen ons dan af: wanneer is het klaar en gaan we weer over naar ‘normaal’? Het is echter goed om naast dat verlangen naar ‘normaal’ deze ‘quarantainetijd’ ook vanuit die Bijbelse betekenis te waarderen. Om het ietwat cryptisch te stellen: begint het carnaval weer na de quarantaine, of begint er juist iets nieuws? Pasen!

**HEEFT U VRAGEN OF WILT U REAGEREN OP
HET MAGAZINE? MAIL DAN NAAR
REDACTIE@PKNALBLASSERDAM.NL**

WIJK